

КМЧЧВ

**ЧЕРКАСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ ІМЕНІ ГЕРОЇВ ЧОРНОБИЛЯ
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ**

**ФАКУЛЬТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ
КАФЕДРА УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ**

*Інформаційно-практична науково-методична конференція з питань
також підготовки та розвитку кадрів та підвищення кваліфікації працівників, залучені
до організації та реалізації діяльності державного підприємства, залучені
**Організаційно-управлінське та
економіко-правове забезпечення діяльності
Єдиної державної системи цивільного
захисту (ЕДСЦЗ)***

МАТЕРІАЛИ
*III Всеукраїнської науково-практичної конференції
курсантів і студентів*

15 березня 2018 року

м. Черкаси

Наукове видання
Секція I. Нормативно-правове регулювання ЄДСЦЗ:
справи та проблеми

Осьмий С. І., під керівництвом доктора наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України, професора Олександра Івановича Кривоноса та за сприянням доктора філософських наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України, професора Олега Івановича Григор'єва

«Організаційно-управлінські, економічні, психолого-педагогічні аспекти забезпечення діяльності Єдиної державної системи цивільного захисту (ЄДСЦЗ)»

МАТЕРІАЛИ

III Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів і студентів
15 березня 2018 року

Координатор конференції – Олег Іванович Григор'єв
Адміністратор конференції – Олеся Іванівна Григор'єва

За зміст вміщених у збірнику матеріалів відповідальність несуть автори.
Тези друкуються зі збереженням авторської орфографії та пунктуації.

Організаційно-управлінські, економічні, психолого-педагогічні аспекти забезпечення діяльності Єдиної державної системи цивільного захисту (ЄДСЦЗ): Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів і студентів. – Черкаси: ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2018. – 248 с.

Організаційно-управлінські, економічні, психолого-педагогічні аспекти
забезпечення діяльності Єдиної державної системи цивільного захисту (ЄДСЦЗ)

ЗМІСТ

**Секція 1. Нормативно-правове регулювання ЄДСЦЗ:
стан та проблеми**

Бєгалов Є. П., Климчук М. П. ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАНЬ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ НЕЗАКОННОГО ПЕРЕПРАВЛЕННЯ ОСІВ ЧЕРЕЗ ДЕРЖАВНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ	13
Білоус О. Д., Омельченко О. Є. МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ НАСЛІДКІВ НЕПРИБУТТЯ ОСОБИ ЗА ВИКЛИКОМ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	15
Головко В. В., Білека А. А. ДО ПОНЯТТЯ ЮРИДИЧНИХ ГАРАНТІЙ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ В ПРОЦЕСІ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО НАГЛЯДУ У СФЕРІ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ	17
Грабіжна К. А., Білека А. А. ДО ПИТАННЯ ПРО ПРАВОМІРНУ ПОВЕДІНКУ ПЕРСОНАЛУ ОРГАНІВ І ПІДРОЗДІЛІВ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ	18
Гришун Р. О., Юрченко В. М., Юрченко К. М. ПРОБЛЕМИ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ НОРМ	20
Гупалюк Е. В., Корнієнко М. В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОГО РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ	21
Деордіца Г. О., Корнієнко М. В. ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ТА ВРЕГУЛЮВАННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ	24
Загороднюк А. Ю., Білека А. А. ПРО РОЛЬ КОДИФІКАЦІЇ У ПІДВИЩЕННІ СИСТЕМНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	27
Климчук М. П. МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ЩОДО ЗАХИСТУ ПРАВ УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	28
Коваленко А. О., Білека А. А. ПРО ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПАРТНЕРСТВА ПОЛІЦІЇ І НАСЕЛЕННЯ	30
Коваленко Д. А., Юрченко К. М. СТАН ТА ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНО-ПРАВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОNUВАННЯ ЄДИНОЇ ДЕРЖАВНОЇ СИСТЕМИ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ	32
Кононенко К. В., Білека А. А. ПРОГАЛИНИ ЯК ДЕФЕКТИ ЗАКОНОДАВСТВА	33
Корнієнко М. В. ПРЕВЕНТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦІЇ СТОСОВНО МАЛОЛІТНІХ	34
Кравченко О. В., Білека А. А. СУДОВИЙ ПРЕЦЕДЕНТ ЯК ФОРМА ЮРИДИЧНОГО ВПЛИВУ	38
Кривенко В. В., Чернов М. М., Пасинчук К. М. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ЩОДО РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ «НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА»	40

Секція 1. Нормативно-правове регулювання ЄДСЦЗ: стан та проблеми

2. Загальна теорія держави і права / За редакцією академіка АпрН України В.В.Копейчикова. – К.: Юрінком, 1997.
3. Кулик О.Г. Методичні та організаційні засади систематизації законодавства України // Систематизація законодавства в Україні: проблеми теорії і практики. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – К.: Інститут законодавства Верховної Ради України, 1999.
4. Лисенкова О.С. Теоретичні проблеми консолідації як форми систематизації законодавства України // Систематизація законодавства в Україні: проблеми теорії і практики. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – К.: Інститут законодавства Верховної Ради України, 1999.
5. Опришко В.Ф. Загальнотеоретичні та практичні проблеми систематизації законодавства України // Систематизація законодавства в Україні: проблеми теорії і практики. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – К.: Інститут законодавства Верховної Ради України, 1999.
6. Пархоменко Н.М. Звід законів як перспективна форма систематизації законодавства // Систематизація законодавства в Україні: проблеми теорії і практики. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – К.: Інститут законодавства Верховної Ради України, 1999.
7. Рогач О. Я. Кодифікаційні акти в системі законодавства України : дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.01 / Рогач Олександр Янович. - Ужгород. - 2003. - 209 с.
8. Хропанюк В.Н. Теория государства и права: Учебное пособие для высших учебных заведений / Под ред. проф. В.Г.Стрекозова. – Москва, 1995.

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ЩОДО ЗАХИСТУ ПРАВ УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

*Климчук М. П., канд. юрид. наук, доцент
Національна академія внутрішніх справ*

Чинним КПК України закріплено порядок кримінального провадження, спрямованого на захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорону прав, свобод і законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного й неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрутованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура [1].

Здобуття Україною повноцінного членства в Європейському Союзі вимагає відповідності високим критеріям, які полягають, зокрема, у дотриманні демократичних положень, принципів свободи і поваги прав людини, правової держави. Як підкреслює О.П. Кучинська, імплементація міжнародних стандартів забезпечення прав людини, визнаних європейським та загальносвітовим співтовариством, у кримінальну процесуальну діяльність є об'єктивною

Секція 1. Нормативно-правове регулювання ЄДСЦЗ: стан та проблеми

необхідністю на шляху прагнення України бути рівноправним учасником міжнародних відносин з Радою Європи та Європейським Союзом [2, 57].

Одним із найбільш вагомих кроків законодавця у руслі реалізації Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки, схваленої Указом Президента України від 20 травня 2015 року № 276/2015, стало прийняття Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Реформа судової системи в Україні спрямована на забезпечення верховенства права та високих стандартів прав людини задля добропуту всіх українців. Україна входить до числа країн, які є джерелом найбільшої кількості заяв до Європейського суду з прав людини. До найбільш поширених проблем, встановлених ЄСПЛ, варто віднести, зокрема, такі: тривалі провадження досудового розслідування та розгляд справ судами; погане поводження щодо особи, яка перебуває під контролем держави (в місцях досудового тримання під вартою або в місцях виконання покарань); неефективність розслідування кримінальних проваджень за фактами смерті, зникнення осіб, а також за фактами поганого поводження з боку представників державних органів, передусім у місцях досудового тримання осіб під вартою або в місцях виконання покарань; недоліки законодавства та судової та ін. [3].

Визнані прогресивною міжнародною спільнотою стандарти в сфері судочинства - принципи, рекомендації, правила, критерії - містяться в різноманітних за своєю правовою природою документах, мають різний рівень - загальносвітовий чи європейський. Вони можуть носити для України як обов'язковий, так і необов'язковий характер. Наприклад, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права та Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод є частиною національного українського законодавства згідно зі ст. 9 Конституції України та підлягають обов'язковому застосуванню.

Загальна декларація прав людини увібрала в себе основні права та громадянські свободи індивіда. У ст. 9 Декларації зазначається, що ніхто не може зазнавати безпідставного арешту, затримання або вигнання. З метою захисту права на повагу до приватного життя у ст. 12 передбачено, що ніхто не може зазнавати безпідставного втручання у його особисте і сімейне життя, безпідставного посягання на недоторканність його житла, таємницю його кореспонденції або на його честь і репутацію. Кожна людина має право на захист від такого втручання або таких посягань.

Основні концептуальні напрямки Загальної декларації прав людини були відтворені в інших міжнародно-правових документах. Так, закріплені в Міжнародному пакті норми мають велике значення для будь-якої особи, яка залучена до сфери кримінального провадження, і передусім для підозрюваного, оскільки ця сфера становить підвищено загрозу для прав людини в силу тяжкості можливих для неї наслідків, а тому відповідні міжнародні норми передбачають цілий ряд додаткових гарантій.

Особливе місце серед міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких дана Верховною Радою, займає Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р., яка містить цілий комплекс норм, що безпосередньо регулюють питання захисту приватного життя та здійснення судового контролю. Ратифікувавши Конвенцію 17 липня 1997 року, Україна визнала обов'язковою для себе юрисдикцію Європейського суду з прав людини.